

Absalon bronsu í norðurlendskari fotokapping

Hóast hann bert arbeiðir sum fotografur eftir arbeiðstíð og um vikuskiftini, uppnáddi Absalon Hansen at verða heiðraður fyri fyra av sínum fimm myndum í kapping við professionellar

Nøkur ár eru liðin, síðani toftamaðurin Absalon Hansen, ið býr í Havn, byrjaði at gera vart við seg sum fotografur – eitt nú við ítrottarmyndum í Sosialinum.

Við góðum hegni og eisini góðari útgærd tók hann seg skjótt fram, og í dag er fotografering ein uppaltur størri partur av hansara frí-tíð.

So mikið nógv fæst hann við tað, at kendi norðmaðurin Kenneth Lyng, ið var í Føroyum og helt skeið fyri tveimum árum síðani, gav Absalon eina innbjóðing til stóru norðurlendsku kappingina fyri professionellar fotografar, ið eitur Scandinavian Fame Portrait Exhibition.

Hetta er ein opin kapping fyri professionellar fotografar. Eftirhondini hevur

kappingin nógv ár á baki, og tá hon varð hildin í ár, var tað fyri sekstundu ferð, og tilsamans 260 myndir vóru við í kappingini. Í dómsnevndini sótu tveir svenskir og fyra norskir fotografar.

Framúr væl gekst hjá Absalon Hansen hesaferð, og umframt at fáa bronsu fyri eina av myndunum – hon var av einum brúðarpari – fekk hann heiðurskjal fyri tríggjar av hinum, og tað má sigast at vera sera gott úrslit, tí tilsamans vóru myndirnar hjá honum fimm í tali.

Bronsu fyri myndina hann væntaði minst av

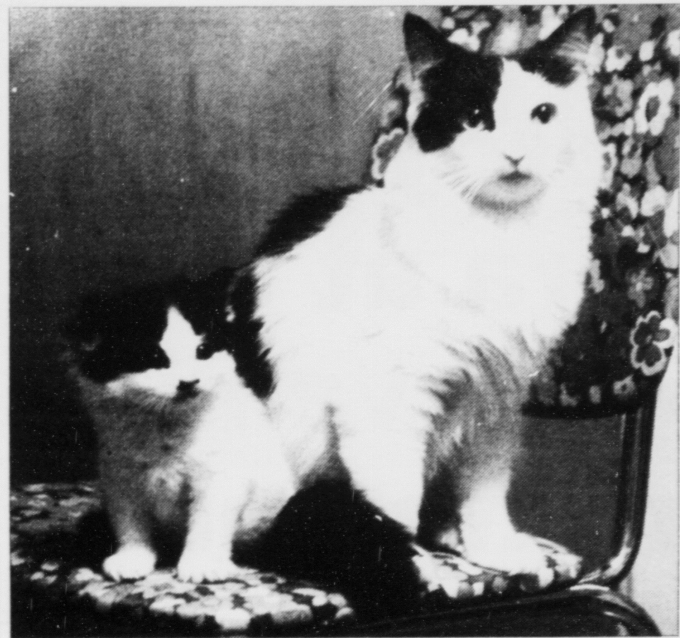
– Tað kom ikki sørt óvart á meg, at júst hendan myndin skuldi gerast tann, ið eg fekk frægast úrslit fyri, tí hetta var tann av teimum fimm, eg hevði væntað mær

minst av, sigur Absalon.

– Fyri at fáa bronsu skalt tú fáa 80 stig, meðan tú fært silvur, um myndin fær 85 stig. So veit eg ikki, um eg kann siga, at eg var óheppin, tá bronsumyndin fekk 84 stig. Tær tríggjar, ið eg fekk heiðurskjal fyri, fingi allar 79 stig, so har vantaði eisini bert eitt stig í at fáa bronsu. Tá Absalon var við í hesi kappingini í fjør – somuleiðis við fimm myndum – fekk hann einki heiðurskjal, men eina bronsu.

– Eg haldi, at tað er fremjandi fyri arbeiði hjá einum at vera við í slíkum kappingum, og haldi eg meg hava gjørt framstig, endar Absalon, ið fotograferar eftir arbeiðstíð og um vikuskiftini. Hann er bankamaður í gerandisyrkinum.

hj.

Latið ikki hvønn sum helst fáa kettlingar:

Teir enda sum slanguføði – her í Føroyum

Tá fólk lata øðrum kettlingar og vænta, at teir fáa tað gott, mugu tey hugsa seg væl um – fleiri teirra, ið hava slangur, vilja hava fatur á kettlingum. Okkurt skulu slangurnar hava at eta...

Seinnapartin týsdagin fortaldi ein ung kvinna í telefonini, at ein vinkona hennara hevði sett ein átta vikur gamlan kettling í Lýsingartorgið her í blaðnum.

Stutt eftir at lýsingin var komin í blaðið, spurdi ein ungur maður á Argjum eftir kettlinginum. Endin varð, at hann fekk kettlingin.

Kvinnan, ið ætlaði at lata onkrum kettlingin, ið var góður við kettur og kundi taka sær av honum, gjørdist ikki sørt vónbrotin, tá tað visti seg, at ungi maðurin bert hevði verið úti eftir at fáa kettlingin fyri at brúka hann til slanguføði...

Hann átti eina slangu, og hon skuldi jú sjálvandi hava at eta. Og hjá eini slangu í Føroyum er ein átta vikur gamal kettlingur jú einki minni enn ein búrmáltíð av tí betra slagnum.

Ein onnur kona í vesturbýnum, ið hevði ein leigara búgvandi í húsinum, hevði gjørt sær somu tankar, tí av og á hoyrdist ljóðið av einum kettlingi hjá leigaranum – ið eisini hevur slangur.

Tað, sum hinvegin fekk hana at undrast, var at tað

bert var viðhvørt, at ljóðið av kettlingum hoyrdist, og tá hon hoyrði søguna um átta vikur gamla kettlingin, ið endaði sum slanguføði á Argjum, kundi hon leggja tvey og tvey saman og lættliga rokna út, hvat leigarin brúkti kettlingarnar til – tað var eisini sum slanguføði.

Mugu ansa eftir hvør fær kettlingar

Fólk, ið hava kettu, kunnu viðhvørt koma út fyri, at kettan fær kettlingar. Og tað eru ikki øll, ið eru fôr fyri at lata kettlingarnar taka av lívi, um tey ikki ætla sær sjálvi at hava teir.

Júst tí er tað kærkomið hjá teimum – eitt nú gjøgnum Lýsingartorgið – at finna smáu og fittu kettlingunum annað heim, har teir kunnu hava tað gott.

Neyvan royna tey at finna kettlingunum annað heim, fyri at teir skulu enda sum slanguføði ella enda sínar dagar á annan hátt.

Tí kunnu ráðini ikki vera onnur enn at biðja fólk ansa væl eftir, hvørjum tey lata kettlingar, tá tey lýsa við teimum í Lýsingartorgin-

um ella aðrastaðni.

Djóravinir skelkaðir

– Eg havi ikki fyrr hoyrt um, at kettlingar soleiðis verða brúktir sum slanguføði, men um so er, so er tað ræðuligt.

Hetta sigur 75 ára gamla Gurli Restorff, sum í mong ár hevur verið formaður í Djóraverndarfelagnum.

Hon sigur, at tey í felagnum nú hava fingið at vita frá politinum, at loyvt er ikki longur hjá fólkum at fáa sær slangur, men at tær slangur, ið longu eru í Føroyum, fáa loyvi at verða verandi.

– Tað hevur ikki verið forboðið at hava slangur, men nú er tað so hinvegin vorðið forboðið at fáa sær slangur, sigur djóravinurin Gurli Restorff.

– Men at slangurnar verða fôðraðar við kettlingum, er ikki sørt skelkandi at hoyra. Tað visti eg í hvussu er ikki av áðrenn, og eg vil eisini heita á fólk um at ansa eftir, hvørjum tey lata kettlingar, um tað er við hesum endamáli at summi royna at fáa sær fatur á teimum.

hj.

Absalon Hansen avmyndaður í sínum eina atelari í Sigmundargøtu í Havn saman við myndini, ið gav honum bronsu í norðurlendsku fotokappingini Scandinavian Fame Portrait Exhibition

Mynd: Kalmar Lindenskov